

jobb sorsra érdemes közönséget, különösen a bájos „legénypofik” láttán elájuló tinilányokat. Poszterhősök gyülekezete. Csakhogy a nyolcvanas évek elejének szépfíúi (Duran Duran, Spandau Ballet és még egy halom újromantikus csapat) a pózolás és táncikáláson kívül képes volt dalokat írni és előadni is. Arról nem is beszélve, hogy sokan közülük, kinőve a kamasz sztárszerepből, megújult és kiváló, korai munkásságukból építkező, de érettebb, talán kevésbé slágeres zenével rukkoltak elő – általában rajongótáboruk jókora részét elveszítve. A norvég A-HA első, *Hunting High and Low* című albuma után már ez a második darab is jóval kevésbé volt népszerű mint elődje. Pedig a lemez sokkal egységesebb és mélyebb, mint a debütáns. Kivétel nélkül minden dal – talán a *Cry Wolf* kislemez-slágert leszámítva – nagyszerűen egyensúlyozik a nyálás giccs és a fájdalmas, komoly mondanivalóval bíró romantika között. Ez pedig valahol lenyűgöző. A patetikus magasságok valahogy hihetővé válnak. És miközben hallgatom, és tisztában vagyok vele, hogy az egész nem több mint egy igényes pop album, a dalok akaratom ellenére elvarázsolnak. Nagy része van ebben annak, hogy a szerzemények többsége erősen szövegcentrikus, és e szövegek szürke városokról, elhagyatottságról és sorsszerűségről szólnak, teljesen hitelesen. Popzenében nem szokás ehhez hasonló dolgokról énekelni, főleg nem így. (nb)

Pirkan: *Pirkan. 2018, Mask of the Slave Records. 45 perc, 12 másodperc*

Ez a zenei album kazettán jelent meg egy erdélyi kiadónál. Rövide-sen talán CD-n is hozzáférhető lesz, mindenesetre már elérhető az interneten (<https://pirkan.hu/hang>). Folyóiratunk előző számában Csajághy György tanulmánya arról szólt, hogy az úgynevezett világzene miként egyszerűsíti, módosítja, hovatovább károsítja a népzene autentikus formáit, kiszorítva azokat. E valós problémát másként is fel lehet vetni: milyen mai eszközökkel, hozzáállással lehetséges elérni, hogy érdeklődés ébredjen a népzene iránt (beleértve sokféle, jellegzetes tartalmait, dallamait, ritmikáit, hangulatait és szenvedélyességét)? Milyen megoldások segíthetnek ahhoz, hogy a jelenkori zenehallgatók megszeressék a népzene autentikus formáit? Két különböző nézőpont, amely ugyanazon célhoz vezethet. Az autentikusság bonyolult fogalom: nem csak történelmi hitelességet takar. A Pirkan együttes az utóbbi kérdésekre ad választ. Nem pusztán hangkeverési, hangmérnöki eszközökkel és effektekkel él (amelyek egyébként az „eredetiség” minden igenlőjénél is alkalmazásra kerülnek), hanem mai zenei megoldásokkal. Például elektronikus – felvezető, közbülső és lecsengető – zenei effektekkel alátámasztva a népzene atmoszféráját és szövegi mondanivalóját. Ezek az effektek jóval meggyőzőbbek az

„autentikus népzene” tartalmazó lemezek elektronikus hatáselemeinél. Amikor az elektronikus eszközök Kollár Wágner László jóvoltából itt dallamot és ritmust játszanak – olykor ’80-as évekbeli szintetizátor-témákat (a *Kismadárban* szinte szintipopot, a *Van Liben* korabeli filmzenéket, a *Köd-konda támadt*-ban atmoszférát idézve) –, akkor is érezhetjük, hogy a zenekar alapvetően népzenei tartalmakat támogat, jelen esetben magyar és mongol népzene, túl az egyéni vonzódásokon. A *World Music* és a *Crossroads* produkciók mára annyira eltérő színvonalúak és szándékúak, hogy nem utasíthatjuk el mindegyikőjüket kerek-perec. Nem minden formájuk áll szemben népzene lényegiségeivel. Csingele (torok)éneke és hangszerjátéka önmagában egészen autentikus (*Van Li, Altargan, Pirkan*). Sütő Gábor szintén szépen és autentikusan játszik kobzán (*Kismadár, Túl a vízen, Pirkan*), és még elbűvölőbben furulyázik (*Barangolók, Altargan*). Kőszegi Zsolt – énekesi képzetlensége dacára – megdöbbentő hitelességgel énekel (*Túl a vízen, Barangolók*), és fenomenálisan dobol (*Barangolók, Van Li, Köd-konda támadt, Altargan, Pirkan*). Szilasi Tamás szép átéléssel citerázik (*Kismadár, Túl a vízen, Köd-konda támadt, Altargan*). Király Zoltán pedig, képzettségének megfelelően, bámulatosan bőgőzik (*Barangolók, Van Li, Altargan*). Nem minden autentikusság nélküli világ- és népzene hallhatunk. (hr)